

Reiyukai — Japonia

Reiyukai Kyodan — Towarzystwo Przyjaciół Ducha — założone po Pierwszej Wojnie Światowej, współzałożycielem był Kotani Kimi. Reiyukai jest jedną z największych nowych religii, posiada około 3 miliony członków. Reiyukai (Towarzystwo Przyjaciół Ducha), powstało założone w 1925 roku przez robotnika z Yokohamy. Ruch ten charakteryzuje się dużą ilością schizm. Mimo tego, twierdzi się, że ma około 4 milionów członków. Reiyukai — japońskie, dosłownie 'przyjaciele ducha — towarzystwo' — ruch wewnątrz Buddyzmu-Nichiren, założony w Tokio w 1925 roku, przez Kubo Kakutaro (1890-1944). Religia ta odniosła największy sukces spośród nowych religii japońskich sprzed i w czasie drugiej wojny światowej, kiedy w opozycji do większości ruchów religijnych nie była niepokojona przez japońskie władze. Jednak jedność religii została poważnie nadwyrężona poprzez schizmy i odejścia członków. Kiedy pałeczkę po ojcu-założycielu, przejął jego syn Kubo Tsuginari, Reiyukai zostało zmodernizowane i odnowione, z dużym wpływem wywartym przez młodych ludzi. Centrum treningowe zostało wybudowane na Półwyspie Izu. Bardzo mądry i wyrafinowany, periodyk 'Inner Trip' (Wewnętrzna Podróż), ma liczne grono czytelników. Główna siedziba znajduje się w Tokio.

Rissho Koseikai — Japonia

Rissho Koseikai — japońskie dosłownie 'Społeczność na rzecz ustanowienia Sprawiedliwości i Wspólnoty na czas ponownego Przyjścia' [Buddy]. Współczesny, buddyjski ruch ludowy w Japonii, który jest oparty na naukach Nichiren'a. Został założony w 1938 roku przez Niwano Nikkyo (ur. 1906) i Naganuma Myoko (1889-1957). Administruje organizacjami pomocy społecznej i edukacji, posiada swoje drukarnie, własne publikacje i materiały naukowe.

Kilka laickich ruchów buddyjskich wywodzi się od gałęzi japońskiego buddyzmu, założonej przez Nichiren'a (1222-1282) i korzysta z 'Lotus Sutra' jako swego pisma świętego. Wśród nich jest Rissh-o K-osei Kai, którego lider Nikky-o Niwano jest zaangażowany w międzynarodowe ruchy pokojowe.

Jedną z najbardziej bujnie rozwijających się odnog Reiyukai, jest Rissho Koseikai, 'Społeczność na rzecz Prawości i Wspólnoty'. Założycielem był Niwano Nikkyo (1938). W latach 60-tych miało około 2 milionów wiernych.

Kwatera główna organizacji znajduje się w Nakano Ward, w Tokio, gdzie kilkanaście różowych budynków otacza Wielką Świętą Budowlę (ukończoną w marcu 1964 roku) i gdzie znajdują się budynki m.in. szkoły — od przedszkola do szkół wyższych, i dobrze wyposażony, nowoczesny szpital.

Sekta ma kilka milionów członków.

Soka Gakkai

Niektóre ruchy świeckich buddystów są odnogami, gałęzi japońskiego buddyzmu założonego przez Nichiren'a (1222-1282), które za świętą księgę uważają 'Lotus Sutra'. Wśród tych jest również Soka Gakkai, założone przez Jozaburo Makiguchi, której polityczne skrzydło, partia Komeito jest dużą siłą w japońskim parlamencie.

Soka Gakkai — japoński nowy ruch religijny, założony w 1930 roku przez Tsunesaburo

Makiguchi i Josei Toda, jako świeckie towarzystwo buddystyczne. Aktywnie zaangażowane w politykę, liderzy ruchu zostali uwięzieni podczas Drugiej Wojny Światowej za ich poglądy pacyfistyczne. Po roku 1947 ruch rozwinął się w bardzo znacznym stopniu w miastach, gdzie modyfikacja buddyzmu do współczesności wydawała się wielu ludziom bardzo kusząca.

Podczas Drugiej Wojny Światowej, rząd Japonii zażądał religijnej jedności, czego elementem miała być 'świątynia szinto' w każdym domu, gdzie trzeba było oddawać cześć Cesarzowi. Nichiren Shoshu odmówił w obu kwestiach i został wtrącony do więzienia, podobnie stało się z Makigushi i Todą (liderzy i założyciele Soka Gakkai), oraz z wieloma innymi liderami religijnymi.

Makiguchi zmarł w więzieniu, ale Toda po wyjściu na wolność, włożył całą swoją energię w odnowienie świeckiego ruchu. Celem ruchu widział nie tylko edukację i z tego powodu usunął z nazwy ruchu 'Kyoiku'. W 1951 roku ogłosił, że w ciągu następných siedmiu lat, ruch wzbogaci się o 750 tysięcy nowych członków, i tak faktycznie się stało, a Toda zmarł zadowolony, że osiągnął cel.

Od zakończenia Drugiej Wojny Światowej, inna grupa buddystów, nazywana Soka Gakkai zyskała polityczną siłę w Japonii. Członkowie Soka Gakkai są głęboko przekonani (co nietypowe wśród Azjatów), że ich religia jest 'jedyną prawdziwą'.

Soka Gakkai, wykazuje pewne analogie do Świadców Jehowy — jest agencją ewangelizmu. Osiągnęli bardzo duże rezultaty, również na Hokkaido, północnej wyspie, na której do tej pory związek zawodowy górników — Tanro, był jedyną organizacją masową. Częścią 'siły' Soka Gakkai jest jawna demonstracja siły ruchu, wyrażona przez jego dynamikę, oraz przez metody pozyskiwania nowych wiernych.

Następcą Tody, na stanowisku prezydenta Soka Gakkai, został Daisaku Ikeda (ur. 1928), ruch dalej rozwijał się bujnie na całym świecie. Amerykańscy żołnierze stacjonujący w Japonii — szczególnie ci, którzy ożenili się z Japonkami — po powrocie do USA „zabrali ze sobą” Soka Gakkai. Jest wiele świątyń w Ameryce, jednak tam ruch jest raczej znany jako Nichiren Shoshu. Soka Gakkai International (SGI) założono w 1975 roku, z Ikedą jako prezydentem, jest związane z Narodami Zjednoczonymi, w kategorii Organizacje Pozarządowe.

Daisaku Ikeda założył Uniwersytet Soka w Japonii, w roku 1971. Duże pieniądze ruchu sprawiły, że uniwersytet odniósł wiele sukcesów i stał się wpływowym ośrodkiem. W swoich wysiłkach na rzecz światowego pokoju i kulturalnej reformacji, Soka Gakkai również zajmuje się działalnością polityczną. Tak samo jak religijna prawica ('moralna większość') ma duży wpływ na politykę Partii Republikańskiej w USA, tak Soka Gakkai, choć formalnie niezwiązana układem, ma silne powiązania i wpływ na trzecią z głównych sił politycznych w Japonii, Komeito (Partia Czystych Rządów), która połączyła się z inną partią w 1994 roku, tworząc Partię Shinshinto. Krytycy sekty twierdzą, że Soka Gakkai, dzięki dużemu wpływowi na swoich członków, kontroluje około 6 milionów głosów — czyli 10 procent japońskiego elektoratu. W wyborach 1994 roku Shinshinto zdobyła 40 miejsc w wyższej izbie japońskiego parlamentu.

Soka Gakkai International (SGI) jest światową organizacją, związkiem 76 podmiotowych organizacji, z wiernymi w 128 państwach i terytoriach. Na świecie jest około 1300 centrów (większość jest w Japonii), Soka Gakkai posiada wedle szacunków około 12 milionów członków.

Mając podobieństwa ze „standardem” innych powojennych, nowych religii japońskich — Soka Gakkai posiada fenomenalny poziom wzrostu, zwłaszcza w latach 50-tych Soka Gakkai jednak nie uważa się za nową religię, lecz raczej za świecką wersję Nichiren Shoshu, 'ortodoksyjną' wiarę przedstawioną przez XIII-wiecznego kapłana Nichiren'a. Międzynarodowe oddziały tej organizacji nie nazywają się Soka Gakkai, lecz Nichiren Sho-shu, jak na przykład NSA — 'Nichiren Sho-shu of America'.

W Japonii Soka Gakkai posiada miliony członków, założyła własną partię polityczną, irozszerzyła się na inne społeczności Ameryki i Europy.

Krzysztof Dziubała

Zajmuje się religioznawstwem.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 25-08-2002 Ostatnia zmiana: 09-06-2008)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1842) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1842>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl